

Mr, NOS Jazzgeschiedenis 385. Trompettist Clifford Brown hoorden we al in twee afleveringen van deze geschiedenis, In 366 met Tadd Dameron in de "Philly J.J."-session van 11 juni 1953, en in 383 met J.J.Johnson, 22 juni '53. In deze aflevering zijn allereerste plaatopnamen plus de session van voor die met Dameron en Johnson: met het kwintet van Lou Donaldson. Clifford Brown werd 30 oktober 1930 geboren in Wilmington, Delaware, en kreeg van zijn vader, een amateur-musicus, op zijn 15e een trompet. Hij kreeg privé-lesse op het instrument, maar nam ook lesse voor harmonie-leer en theorie, leerde ook wat piano, vibrafoon en bas. Hij ging snabbelen in Philadelphia, kwam op jam-sessions als 17-18 jarige de grote modernisten uit die tijd tegen en speelde bijgevolg in 1948 met trompettist Fats Navarro die grote invloed op hem had, maar ook met Miles Davis en Kenny Dorham, verder ~~met~~ J.J.Johnson en Max Roach. In '49 ging 'Brownie' zoals de musici hem noemden, nog weer eens extra serieus studeren, nu aan de Maryland State University. Juni 1950 was hij betrokken bij een ernstig auto-ongeluk, waardoor hij tot mei '51 in ziekenhuizen verbleef en gerevalideerd moest worden. Vooral Dizzy Gillespie stimuleerde hem muziek niet op te geven. Vanaf voorjaar 1953 deed hij mee aan platensessions zoals die van Dameron en J.J.Johnson, ~~met~~ en die met Lou Donaldson die zodadelijk volgt. Clifford Brown werkte in die tijd, '52-'53, bij de R & B Band van Chris Powell, zijn Blue Flames, en met die groep maakte hij op 21 maart '52 zijn eerste platen. Vance Williams speelt alt- en tenorsaxofoon, Duke Wells is de pianist, Eddie Lambert op gitaar en James Johnson-bas, op drums de later bekend geworden Osie Johnson. Leider Chris Powell zong en speelde congas. Hij maakte de twee stukjes die u hoort, dit is "Ida Red".

plaat 1

Chris Powell a/h Blue Flames: Ida Red (Chris Powell)
A/2 - 1:58 - CBS S 65749

"Ida Red", eerste opname van Clifford Brown. Daarna "I come from Jamaica".

zelfde

Chris Powell a/h Blue Flames: I come from Jamaica (Chris Powell)
A/1 - 2:36 - idem

"I come from Jamaica", Chris Powell and his Blue Flames voor Okeh in Chicago, 21 maart 1952, met de 21-jarige Clifford Brown-trompet. Vance Williams-alt- en tenorsaxofoon, Duke Wells-piano, Eddie Lambert-gitaar, James Johnson-bas, Osie Johnson-drums, Chris Powell-zang en congas. Bij deze session werden nog twee stukken opgenomen, maar daarin soleerde Brownie niet. Dus gaan we naar zijn tweede platensession, die was op 9 juni 1953 voor Blue Note in NYC met een kwintet geleid door altsaxofonist Lou Donaldson. ~~Die~~ ^{Die} is 1 november 1926 in North Carolina geboren, kwam begin jaren '50 naar New York, leidde haast altijd eigen groepen, maar maakte zijn naam tijdens een engagement met Art Blakey in Birdland, 1954. Blue Note nam er wat muziek op, in het kwintet ook Clifford Brown en Horace Silver, zo werd Lou Donaldson bekend. Hier is de bezetting ook zeer fraai, op papier al, met Elmo Hope-piano, Percy Heath-bas en Philly Joe Jones-drums. Ik laat u alle zes de master-takes horen. Het eerste stuk is een thema van Elmo Hope en Sonny Rollins: "Bella Rosa".

plaat 2 Lou Donaldson Quintet: Bella Rosa (Elmo Hope, Sonny Rollins)
B/2 - 4:10 - Blue Note BN-LA-267-2

"Bella Rosa", thema van Elmo Hope en Sonny Rollins, dat geldt ook voor het tweede stuk: "Carving the rock".

plaat 3 Lou Donaldson Quintet: Carving the rock (Elmo hope, Sonny Rollins)
A/1 - 3:55 - Blue Note BLP 5030

"Carving the rock". Nu een stuk van de leider, altsaxofonist Lou Donaldson: "Cookin'".

Lou Donaldson Quintet: Cookin' (Lou Donaldson)
zelfde B/2 - 3:10 - idem *binas à la cherie Parker*

"Cookin'", van Lou Donaldson. Trompettist Clifford Brown droeg zelf ook een stuk bij aan de session, dit "Brownie speaks".

plaat 2 Lou Donaldson Quintet: Brownie speaks (Clifford Brown)
A/laatste - 3:46 - Blue Note BN-LA-267-2

"Brownie speaks" van Clifford Brown. Het voorlaatste stuk is van pianist Elmo Hope. Hij zou 16 dagen na deze session 30 worden, had een R & B achtergrond tot hij Bud Powell en Thelonious Monk hoorde. Ook zijn carrière ging stuk aan dope, hij overleed in '67. Dit is zijn "De-dah".

zelfde Lou Donaldson Quintet: De-dah (Elmo Hope)
B/laatste - 4:50 - idem

"De-dah" van Elmo Hope. Het zesde en laatste stuk van de session was de enige standard, een song van Haven Gillespie -geen familie van Dizzy- : "You go to my head".

plaat 3 Lou Donaldson Quintet: You go to my head (Haven Gillespie)
A/2 - 4:15 - Blue Note BLP 5030

"You go to my head", laatst opgenomen stuk bij de Blue Note-session van het Lou Donaldson Quintet, NYC, 9 juni 1953. Clifford Brown-trompet, Lou Donaldson-altsaxofoon, Elmo Hope-piano, Percy Heath-bas, Philly Joe Jones-drums. Nog deze zelfde maand juni deed Brownie de sessions met Tadd Dameron en daarna J.J. Johnson -die we hoorden- , in augustus zijn eerste session als leider, daarna speelde hij vijf maanden in de band van Lionel Hampton waarmee hij ook naar Europa kwam en o.a. te horen was in het Amsterdamse Concertgebouw. Volgde in '54 de Birdland gig met Art Blakey en dat zelfde jaar zijn kwintet met Max Roach. Tot 26 juni 1956 een tweede auto-ongeluk hem 't leven kostte. Omdat ik in de geschiedenis met de periode 1948-'53 bezig ben zullen wij pas later veel meer van hem horen. Volgende keer een gevestigde naam in de jazz-trompetwereld: Howard McGhee. Dit was NDS Jazzgeschiedenis 385, MdR.

0 0 0 0 0

NA 132955

34:49

ovm. 15.02.88